

faa overordentlig Betydning for deres Sikkeri.

Scharling: Da jeg første Gang havde Ordet, udtalte jeg, at jeg ikke vilde komme ind paa Storpoltikken, fordi jeg frygtede for, at en storpolitisk Diskussion ikke just vilde bidrage til at fremme den gode Forstaaelse og derved Arbejdet i dette Ting. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) har haft en anden Mening og har holdt et storpolitisk Foredrag. Det var dette, der bestemte mig til at begære Ordet igjen, men forinden Ordet var naaet til mig, tilfaldt det min ærede Kollega fra Aalborg (Bramsen) at faa Ordet, og han benyttede Lejligheden til at give et Tilsvær til dette Foredrag, hvilket Tilsvær jeg i alt væsentlig kan henholde mig til, saa at jeg kun skal gøre nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds var saa over Maade glad ved sit eget Parti og skænkede det en Banegyldighed, som ikke saa lidt mindede om Anekdoten om Gæsten, der sad tavst og ikke havde et eneste rosende Ord til overs for de fortræffelige Vine, der skænkedes for ham. Først da den mindre gode Vin skænkedes, gav han sig til at rose den, for den trængte sandelig til at roses. Det ærede Medlem havde kun hørt to Anker mod sit Parti, og disse Anker viste sig i Virkeligheden at være en Lovprisning af Partiet. Den ene var den, at Partiet var ærligt, alt for ærligt. Jeg tilstaar, at jeg ikke har hørt den Anke fremsætte, men jeg er enig med det ærede Medlem i, at dersom det var den eneste Anke, som man kunde fremsføre mod Partiet, maatte det til visse indrømmes, at det var et ganske fortræffeligt Parti. Den anden Anke fremsattes med ikke ringe Behændighed fra det ærede Medlems Side, det var den, at Partiet skulde være saa uensartet sammensat. Dette gengav det ærede Medlem saaledes, at det uensartede skulde bestaa i, at Partiet bestod af Landmænd og Købstadfolk, Bøgsfolk og Jurister. Ja, dersom det var en Anke mod Partiets Sammensætning, var denne Anke i Virkeligheden ogsaa en Ros for Partiet, thi det er netop et Fortrin ved et Parti, at det inden for sine Kammer rummer — og derfor repræsenterer — de forskellige Samfundsklasser og Lag i Samfundet. I jo højere Grad det gør dette, desto bedre og desto mere vil det lære at se paa alles ligeberettigede Interesser og ikke søge at fremme en enkelt Klasse's Interesse paa en andens Betrængning. Det er det, der i Virkeligheden har været Højres Styrke i denne lange Mærskede. Det skulde glæde mig, om det ogsaa vilde blive Reformpartiets Styrke, og hvis det virkelig

skulde vise sig, hvad det ærede Medlem siger, at Partiets Grundsynspunkt var: lige Ret for alle og lige Hensyn til alle, og hvis Partiet virkelig kan gennemføre den Grundsatning, vil jeg give det ærede Medlem Ret i, hvad han sagde, at med et saadant Parti er det let at komme til Forstaaelse. Jeg maa blot tilstaa, at endnu synes jeg ikke, vi have faaet tilstrækkelige Bewiser derfor. Det ærede Medlem lovpriiste ganske vist sit Parti for, at det havde styrket sig med en stor Svær — med næsten alt for stor Svær — over det Arbejdsstof, som i forrige Samling var blevet forelagt, man havde med „graadig Svær“ kastet sig over det hele Arbejdsstof. Ja, dersom det ærede Medlem derved har tænkt paa Sagernes første Behandling her i Tinget, har det ærede Medlem Ret. Man kunde endog for at blive i det ærede Medlems Billede sige, at det ærede Flertal i den Grad forslugte sig paa Arbejdet, at det fik det forkert i Halsen. I alt Fald blev det ikke i Stand til at give større og brugbare Betænkninger over de forelagte Lovforslag, naar undtages Lovforslaget om Færrebanetrassikken. Enten afgav det korte Betænkninger, som ikke indeholdt stort, eller ogsaa var det Betænkninger, som ikke kunde siges at have givet noget Grundlag for Arbejdet i denne Samling. Det ærede Medlem vendte sig derefter mod Højrepartiet og søgte at stille en Diagnose for det. Jeg giver det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) Ret i, at denne var fuldstændig urigtig. Det ærede Medlem mente, at det var Højres uhjælpelige Skavank, at det havde gjort sig skyldig i Grundlovsbrud. Jeg maa slutte mig til min ærede Kollegas Udtalelse om, at hverken det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds eller noget andet æret Medlem her i denne Sal har Kompetence til at bedømme, om der er begaaet Grundlovsbrud eller ikke, og at den Omstændighed, at dette Ord gentages, ikke giver det større Vægt. Der havde været mere Grund for det ærede Medlem, som jo selv i sin Tid har hørt til Højre, til at fremhæve, at Provisorierne vare et paatvingent Nødværge over for Angreb, som, hvis de vare blevne gennemførte, sikkert vilde have været et Brud paa Grundloven, og der kunde fremdeles have været Marsag for ham til at fremhæve, at dersom Højre og den forrige Regering virkelig havde haft til Hensigt og havde ønsket at gennemføre et Grundlovsbrud, havde det været en let Sag under de daværende Forhold at styre Udviklingen saaledes, at det vilde blive meget vanskeligt, maaste ugørligt igen at komme ind i grundlovsstræffige Forhold. I Stedet derfor førte Regeringen